

Vulcans med vänner till Rjukan 2006

torsdag 25 maj

Uppe tidigt. Den här resan skulle inte börja med "nåt" som Janne kan skriva om. Så ca: kvart i nio bromsade jag in min "Nomad" på asfalten vid vägkrogen i Sörstafors. Efter några minuter syntes en båge från Kolbäckshållet, det va Lalla som dök upp.

Hann med lite snack om väder och temperatur, innan det från norr hördes ett dundrande ljud. De va HD-grabbarna, Janne, Staffan å Timpa, som kom mullrande. Sist i ledet låg Kläm, men han hördes inte. HD-grabbarna har ändrat en gnutta på avgasrören, för att åskådarmassan ska lägga märke till dom.

Karavanen startade, på av ledaren utsatt tid, och de sex förarna tog sig utan uppehåll till Örebro. Ett pip i mobilen visade sig vara ett SMS från "Raggarn". Han hade kommit i väg så i ottan att han valde att gå till Örebro, istället för Karlstad, som tidigare sagts. "Frövi" och "Raggarn" va tankade och klara när vi styrde in i Örebro. Tyvärr så saknade vi Yak, han skulle ha varit med, men hade oturen att få nåt skit med sig hem från sin Ålandstripp. Så åka båge utan skyddsnet, det var det inte tal om. Men du Martin, det blir fler äventyr. Kaffe och medhavd macka satt fint efter det att vi fyllt upp tankarna på våra bågar. Vi va nu åtta grabbar som styrde mot Kung Karl för att ta upp den siste följeslagaren. Ett snabbt stopp vid Stolpen, för bensträckning. "Gnesta" va redan på plats när vi anlände till Kung Karl. Här va det meningen att det skulle spisas dagens, men det är röd dag, så det fick bli en slang på macken istället.

Vi hade oturen att köra mitt under brinnande strejk för färjpersonal i Norge, så den planerade rutten Moss – Horten, fick styras om till att bli ett nytt vägval. Som många resor tidigare blev det att passera gränsen vid Morokulien och följa 2:an. Kaffe och nåt att tugga på, blev en skön avkoppling, och även en stunds ögonfröjd, innan vi strax efter Vormsund tog den nya sträckningen.

Det blev 174:an mot Jessheim, och den, efter ett antal rondeller vid Gardemons airport, enormt natursköna vägen till Jevnaker, sedan via Hönefoss ner till Kongsberg. Jag har inte nämnt något om regnställ. Men för att vara ärlig så hade vi det på, redan från Örebro. Men i backen ner mot Hokksund, efter många timmar, åkte ställen av, på order av "Frövi".

Bergsmannen, vårt "hem" i Kongsberg, låg vitt bländande i kvällssolen, när vi nöjda för dagen körde dom sista metrarna ner på parkeringen. En ny gutt i receptionen tog emot oss med stora famnen. Efter incheckning, fick vi besök av Vegard med fru från www.unicorn-mc.no. Dusch o klädbyte och en medhavd pils, sen va det så dags att ta sig till stamstället [Dolly Dimple´s](#) för en äkta Ringnes, (några tog fler än en). Den obligatoriska pizzen hos [Jonas B. Gundersen](#) blev, efter det tagits ut

kontanter i minibank, kvällens höjdpunkt. Ägaren utböt många erfarenheter om kedjor och annat smått och gott som tillverkas i Sweden. Efter att vi väntat en stund på grabbarna så begav vi oss hemåt, och våra sköna bäddar på Bergmannen.

fredag 26

Ny dag. Som vanligt ett frukostbord i klass med en Finlandsfärja. Lalla satt redan där när jag, som annars brukar va först, kom ner.

- Är det nån som har kollat vädret, sa en, som ofta är lite orolig när det kommer några droppar.

- Ingen fara, svarade jag, trots att det sprutade på ganska bra utanför fönstret.

Som genom ett trollslag kom solen och vi fick fart på packandet. Nu va det Rjukan som gällde. Trots många resor, glömde jag att det är bättre att tanka på kvällen. Nu fick vi stanna efter 1 km. för att svettiga efter att packat och klätt sig, fylla tanken.

När vi kör ner mot Notodden ser vi ett stort uppbåd knuttar vid järnvägsstationen. Det tutas och vinkas, som man av nån anledning gör när man ser kollegor. Vi slog till vid Hydro för en balja och för att Janne ska få fylla sin samling. Då kom knuttarna från station farande. Verkade vara flera hundra, å det blir ett viftande och tutande igen. Morgontrötta Notoddenbor trodde väl, att det fortfarande va "syttende maj".

- Stavkyrkan, den vill jag se, sa Lalla.

- Tare på återresan, svarade reseledarn, som tyckte att det är onödigt att stanna redan efter 4 km, och satte fart mot Rjukan.

Vi körde med det stora knuttegänget, trots Lallas önskning, förbi Heddals Stavkyrka, fram till Örvella. Måste vart en härlig syn för vägfarare och boende efter vägen. Här svängde vi höger och...men va xxx nu då? Körde jag fel? ...Närå! Ett kort stopp och iväg igen. Körde efter Tinnsjöns västra strand. Strand föresten! Vägen är uthuggen i bergväggen, så, så mycket av strand är det inte.

Nu kom vi till första minnesmärket från tiden då tyskarna härjade runt i trakten. Det är platsen för den tragiska sprängningen av D/F Hydro som sänktes av de tre Norska sabotørerna. Här kan du läsa om hela historien <http://tinyurl.com/z9wle>

Ett gott besök på rastplatsens fräscha avträde, njöts av en deltagare som inte hade klarat sig fram till hotellet i Rjukan. Vi stod där en stund och tänkte på de som fick sätta livet till för att inte tysken skulle få sin bomb. Upp på bågarna igen och ner till nästa stopp. Färjeläget där sabotaget fixades. Det såg ut som det inte hade hänt än, för färjan som låg där, va som den måste ha sett ut den natten det hände.

Kläms "Sucka" vart nog lite skrämmd av stämningen i hamnen, för batteriet dog (tyskt fabrikat?) och det blev till att löpa igång den gamle trotjänaren. Den startade direkt vid första vevslängen och Kläm for iväg som, ja vi som va med förra året minns, i ett moln av rök. En racer bör nog inte puttra i sällskap med customs.

Rjukan va avstängt för genomfart, så det blev lite sajtsing på andra sidan vattendraget. Timpa som stannat och fotat och blev lite byxis, för han trodde sällskapet hade försvunnit.

Rjukan Gjestegård, som såg bra ut från vägen, intogs. Packningarna lämnades på rummen, Kläms batteri till laddning och snart va vi på väg upp till Vemork, som var målet för vår resa denna gång <http://tinyurl.com/qvzf4> Härlig väg upp från byn, med en på slutet snuskigt smal hög hängbro som vi körde över, för att slutligen klättra den sista biten upp till fabriken. Om man sett "filmen" kändes det som tiden stått still. Betalade avgift för entré och klev in, ruslade runt och kollade in det som grabbarna jobbat så hårt med att sabba. Bagett och kaffe beställdes och inmundigades under filmföreläsningen om tiden då det begav sig.

Efter det att vi nöjda med museet åter kommit ut i solen, ordnades det arrangerade bildtagningar. "Gnesta" körde ner och på en given signal kör sju stora custombågar, likt tyska Panzer Kampfwagen, ner för den branta vägen och ut på den svajande bron. Man tycktes höra maskingevärens knattrade eka i Maristidjuvet, för att i samma stund vakna till, och med en lättnad suck märka att det var rasslet från "Gnestas" kamera, som hördes. Ett besök vid utsiktsplatsen över Rjukan höll på at sluta med en skussning hem. Jannes HD gleeed bakåt mot stupet på den hala asfalten. Ja, det va nu inte så dramatiskt som det först verkade, det fanns ju ett räcke, men ändå!

Krossobanan stängde fyra, så av det besöket blev intet.

Snart va trädgården vid gjestegården full av svenska knuttar. Skön avkoppling med medhavd matsäck som det heter. Kvällen och nattens övningar, började med ett besök på en för staden förträffliga Chinarestaurang. Vissa av aktörerna fann lämpligt att inmundiga entrérett, så att vi andra i umgänget fick behagligt ge sig till tåls, på varmrätten.

Efter middagen blev det spatsertur på staden och besök på Grand Hotell, där jag och Lalla residerat vid ett tidigare tillfälle. Röklukten satt kvar i väggarna, trots att det varit rökförbud en längre tid i Norge, men va gjorde det när pubben va öppen. Öl och whisky beställdes in och snart va det full fart. En kille från takten lira blues i rummet bredvid, så vi gick in för att lyssna en stund, innan det blev hemgång och sussning.

Lördag 27

Kläms "batteri" va inte färdigladdat så tidigt på morgonen, så han och "Timpa" väntade kvar i staden på bättre värden på mätaren. Vi andra styrde kosan, efter en inte allt för upphetsande frukost, mot Hardangervidda och den kommande våren. Snön låg meterdjup och isen täckte fortfarande sjöarna på Vidda. Det va gott vär och fin väg, så det blev bara några korta stopp på Vidda och snart va vi nere i Krossen, där vi slickade en glass i solvärmen.

Det, vid flera resor utlovade stoppet vid skidmuseet i Morgedal, skulle nu äntligen bli av. Museet syntes på lång väg, så den här gången kunde det inte gå fel. Nu började snålheten visa sig bland deltagarna, INGEN gick in, för det kostade flera kronor i entré. En skön pust och lite handla i souvenirbutiken hans med före start. Då fick vi se "Lalla" stå å putsa Yamman, men det va inte för den hade blivit dammig, utan av att det läckte från någonstans. Någonstans, visade sig snart komma från banjon, till en av de stålomspunna frambromslangarna, som han för dyra pengar nyss monterat. Usch och fy, ingen frambrons att använda. Det gick, men inte kul att smeta ner hojen med bromsolja. Några mil kvar till Seljord och hamburgerrestaurangen, där jag, blev utan bromsar förra året, vilken slump! Killen i baren va ensam, så det tog en stund. Två av deltagarna valde macken på andra sidan vägen, och hann lagom tillbaks för att stå och frestas av våra 190-grammare med stripps, som njöts i solen på uteserveringen.

Sedan blev det åter en ny sträckning, så det blev ingen stavkyrka för Lalla. Väg 36 mot Bö och Gvarv provades. Det va även det en naturskön väg som följde Seljordsvatnet. Såg i backspegeln att Janne, den gamle roadracingsföraren va nere och skrapade med puckarna, som han tillverkat av två gamla hamburgerbröd han hittat i en söppelkasse vid krogen. Tankade i Bö, körde fel väg, vänder och tog skaran säkert på krokiga vägar. Jagande ett husvagnsekipage som försvinner i fjärran, mot Nottodden.

Vid Vägkrogen uppe på toppen efter Notodden, stog UNICORN MC KONGSBERG och väntar på Svenskarna. Säkert en tjugo pers som välkomnade oss och bjöd oss att följa med till deras klubbhus "Veivhuset". Väl framme på smala vägar i landskapet kom vi ner till klubbhuset som är inrymt i en stor lada. Röda mattan va utlagd för att parkera våra cyklar på, innan vi gick in och häpnades av deras bygge. Stor samlingslokal med kök o bar, öppen spis och stort dansgolv. Vidare visade "Hövdingen" Svein, oss runt och berättande om planerna för bygget.

Det blir Övernattningsrum för gäster, vekstad och vinterförvaring av medlemmarnas cyklar. Mycket jobb, men med den glöd som "Hövdingen" och hans klubbkompisar har, så är det nog färdigt vid vårt nästa besök. Det blev grillmat och en massa gott tilltugg, kaffe och "Värdens Goaste" till efterrätt. En kaka bakad av "Hövdingens" förtjusande kone. Vi hade tyvärr inte möjlighet att stanna kvar hos UNICORNS så det blev att få en "lots" tillbaka till Bergmannen. Det va Stein, turistguide i Kongsberg, som lotsade oss hem och gav oss löfte om guidning i Kongsberg nästa besök. På parkeringen utanför Bergmannen, står två, av oss kända cyklar, och när vi steg av våra bågar kom herrarna ut från huset. "Batteriet kan väl knappast blivit färdigladdat på så kort tid?"

Kvällen blev en lugn tillställning, med besök på en av många jazzklubbar. Någon orkade en öl, medans nån annan nöjde sig med en selter, eller bara en skön stund på bänken i trädgården. Liten kulturvandring bland de gamla husen i byn innan vi tog oss tillbaka och slumrade in.

söndag 28

Dags igen för en riktig frulle. Timpa smilar lite, när vi FÖRE nio satt på våra bågar och började på hemresan. Det blev på, sedan förr kända leder, Drammen, kaffe i Gullaug och under fjorden. Körde lite galt vid avfarten mot Sweden, men va strax nere på E18 igen och stannade för en sista "gratisfika" vid gränsen. Men ack, det va igenbommat så det fick bli att ta sig över gränsen, för att i Årjäng stanna och tanka. Så småningom slog vi till i Grums för en lunch.

Sällskapet skingrades i Karlstad, där några tog av för att köra via Kopparberg, mens "Frövi", Lalla", Jag och "Gnesta" for vidare på E18. Vi släppte Hondaföraren i Kristinehamn, där han tog sig vidare på grus och kanske med gräs på, slingriga vägar hem till Gnesta. Ett stopp i Örebro för tankning och för oss som skulle vidare österut, regnställ på. "Frövi" försvann som en avlöning för att slippa regnet. Vi hann bara ut en bit på motorvägen så va det dags att få våra bågar tvättade av herren. Det va ingen dålig skur som bjöds, men vem bryr sig med bara åtta mil hem. Hörde sen att Kopparbergsfararna åxå hade haft lite blött plus lite hagel, men så ska det va på en tur med PållePe

Tack Lalla, Janne, StenGunnar, Timpa, Kläm, Raggarn, Frövi och Gnesta, för den här gången.

PållePe